

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

દરરોજ સવારે, તે તેના પિતાને સ્મિત સાથે કામ પર જતા જોતી.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

6 ઓગસ્ટના રોજ ઉનાળાની એક સવારે, એક નાનો, કાળો, ગોળ પદાર્થ Kei ના વતન હિરોશિમા પર પડ્યો. "તે શું હોઈ શકે?" આકાશ તરફ જોનારાઓએ કહ્યું.

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!" થોડી જ વારમાં, એક મોટો વિસ્ફોટ થયો જેનો પડધો આખી દુનિયામાં પડ્યો, અને અયાનક એક વિશાળ મશરૂમ વાદળ દેખાયું, જેણે આખા શહેરને ઢાંકી દીધું.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

એક જ ક્ષણમાં, આખું શહેર અદૃશ્ય થઈ ગયું. ધરો, શાળાઓ અને હોસ્પિટલો બધા કોઈ નિશાન વિના ગાયબ થઈ ગયા.

તે એક ભયાનક બોમ્બ હતો, એક પરમાણુ હથિયાર, જે ફેંકવામાં આવ્યો હતો.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

યમત્કારિક રીતે, Kei ને કોઈ નુકસાન થયું નહીં, પરંતુ તેણીએ બળી ગયેલી યામડીવાળા લોકોને નદીમાં તરતા જોયા જ્યારે બળી ગયેલી યામડીવાળા અન્ય લોકો Kei પાસે આવીને કહેતા હતા કે. "પાણી... મને પાણી આપો..." તે લોકોને બયાવી શકાયા નહીં. અને Kei એ ફરી ક્યારેય તેના પરિવારને જોયો નહીં.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

એક જ પરમાણુ હથિયારે 100,000 થી વધુ લોકોના જીવ લીધા. વધુમાં, પરમાણુ હથિયારના વિસ્ફોટ પછી પડેલા કાળા વરસાદને કારણે ધણા વધુ લોકો માટે ધણી ગંભીર બીમારીઓ થઈ.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

આખરે યુદ્ધનો અંત આવ્યો, અને Kei એક વૃદ્ધ સ્ત્રી બની ગઈ. હિરોશિમા શહેર પહેલા જેવું સુંદર બની ગયું છે. આ શહેર પર પરમાણુ હથિયાર ફેંકવામાં આવ્યું હતું તે માનવું મુશ્કેલ બને છે.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

અને છતાં, તડકાના દિવસોમાં પણ, Kei નું મન મશરૂમના વાદળોથી છવાયેલું રહે છે.

જેઓ મૃત્યુ પામ્યા અને જેઓ બચી ગયા તેમનો શોક છેલ્લા દાયકાઓથી યથાવત છે.

8

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

હવે, Kei વિશ્વભરના લોકોને પરમાણુ શસ્ત્રોની ભયાનકતા વિશેનો પોતાનો અનુભવ શેર કરે છે કારણ કે આવા શસ્ત્રોના ઉપયોગથી ધણા વધુ લોકો જીવ ગુમાવી શકે છે.

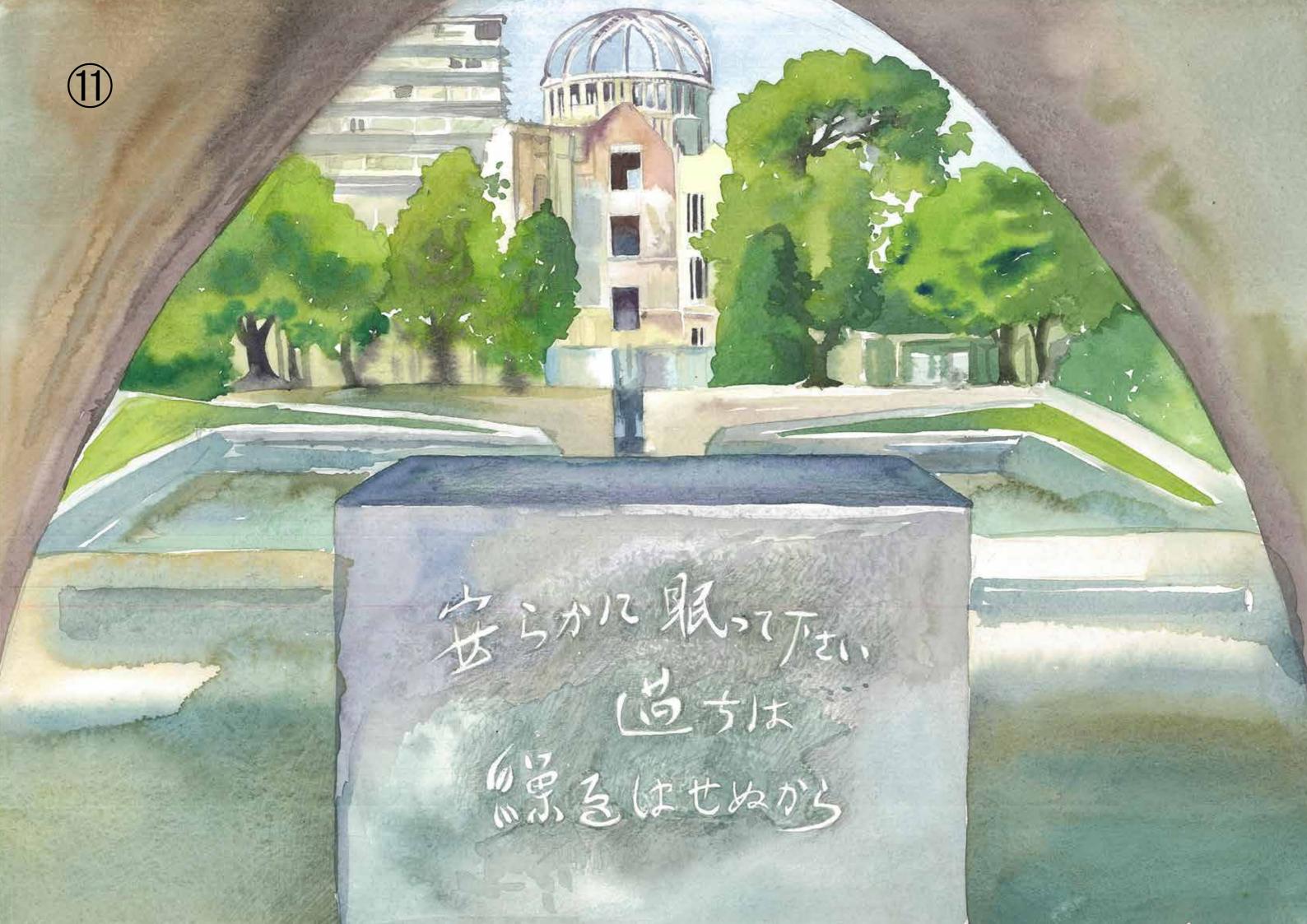
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

આપણે ફરી ક્યારેય પરમાણુ શસ્ત્રોનો ઉપયોગ ન કરવો જોઈએ. એ જ કેઇ-યાનની એકમાત્ર ઇચ્છા છે.

10

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

દુનિયાભરમાં દરેક વ્યક્તિ હસતી રહે. અંત.

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"ધ ક્લાઉડ જે અદૃશ્ય નહીં થાય - Kei ની વાર્તા"

આજે, હું Kei નામની છોકરી વિશે વાત કરવા માંગુ છું. તે ફક્ત 8 વર્ષની હતી અને યુધ્દ્ર દરમિયાન જાપાનમાં રહેતી હતી.